

סיפורו של משה עליו השלום, הולדת משה ומעברו לארמון פרעה משה - עליו השלום

- נולד בשנה שבה נהרגו זכרי בני ישראל בפקודת פרעה, מלך מצרים; כמו שהיה הורג ילודים זכרים בשנה אחת, והותיר אותם בחיים בעוד שנה, ומשה נולד ואיש לא ידע על לידתו, כך ניצלה אמו מפחד עד שתשליכה את תינוקה בים; זה על פי דברי כל המפרשים, נהר הנילוס, לאחר שהניח אותו בארון, בפקודת ה', תוך שהוא מבטיח לה שיחזירו אליה בריא ושלם. אסיה בן מוזהים, שביקשה מבעלה פרעה לשמור אותו אצלה; יקבלוהו לבנם, ויועיל להם בזקנתו, ושלחה אמו את אחותו; למלא אחר פקודתו, והשפעתה,

והוא סירב לכל האמהות המיניקות, אז אחותו הדריכה אותן אל אמו; להניק אותו, ובכך לקיים את הבטחת ה' - כבודו - לאמו של משה להשיב לה את בנה אירוע הריגת הקופטי עליו השלום, יום אחד משה עליו השלום, נכנסה למדינה בזמן שאנשים היו חופשיים ממנה, ונתקל בשני גברים נלחמים; אחד מהם מהקופטים, והשני מבני ישראל, אז האחד מבני ישראל ביקש ממנו עזרה, ומשה ענה לו, אז הקופט דקר, ואף על פי שמשה - עליו השלום - לא התכוון להרוג אותו, התקיעה חלה בקנה אחד עם סיוע כהונתו, אז הוא מת, וההרג התרחש בטעות, אז בראשו של משה פנה לאדונו בתשובה, הודאה על חטא, וביקש את סליחתו; הוא עשה את עצמו עוול בכך; ההרג נבע מחומרת כעסו, והוא יכול היה לשלוט בעצמו כאשר כעס, אז הקב"ה סלח לו, ואז משה - עליו השלום - הפך לתומך וסנגור של האמת ואנשיה. אולם, החדשות של הריגת הקופטים בידי משה לא התפשטה בעיר; כי ההריגה התרחשה בזמן המנוחה משה - עליו השלום - המשיך לחכות למה שיקרה לו, אז פגש את האיש שביקש את עזרתו ביום הקודם נלחם עם קופט אחר, אז הוא ביקש ממשה - עליו השלום - לעזור לו נגדו, אז הקופט

נזף בו מדיכוי ושחיתות, הוא דחק בו לחפש הסכמה הדדית בין שני הצדדים. מוסא סירב להרוג את הקופט. ואז אדם הורה לו לצאת מהעיר; מחשש לפעולות תגמול לקופטית, שנהרגה קודם לכן, יצא משה בדרכו אל בעל החוב, אמר הקב"ה: (ונכנס לעיר בהיעדר משפחתה שם מצאו שני האנשים את אגוטלן זה מחסידיו וזהו האויב פאסטגאט אשר מחסידיו על מי מאויבו וצ"ח משה ושפט אותו שאמר, מעשה השטן שרמאי אויב הראה * אמר, אדוני, עשיתי עוול בעצמי, אז סלח לי סלח לו שהוא הסולח, האויב. רחמן * אמר ה' יתברך לא אהיה תומך הפושעים * הפך לעיר המבוהלת ממתינה אם אשתצרת אתמול אסתרך משה אמר לו לשון הראתה * וכאשר רצה להתאכזר בו מי האויב שלהם אמר: הו משה! אתה רוצה להרוג אותי כנשימה שנהרגה אתמול אם אתה רוצה רק להיות אדיר בארץ ומה שאתה רוצה להיות אחד מהרפורמים * בא אדם על העיר המקסימלית. אמר: הו משה אמר בפומבי אותמרן אתה להרוג אותך, אז אני יוצא נשאיהין * יצא מפחד מהם מחכה שה' אמר, הצילו אותי מעוולים. משה רבנו. בבעל החוב החל משה רומם את אזכורו, ממצרים, כלומר בעל החוב ושהה במקום שבו התאספו אנשים; להשקות, וראה שתי בנות עומדות ומחכות להשקות צאן, אז בא אליהן משה עליו השלום, ושאל אותן על סיבת עמידתם, והשיבו לו שהן מחכות להשקות. ; כי אבא שלהם הוא זקן שלא יכול לעמוד בזה. אז השקה אותם משה ולקח את צרכיהם, ואז פנה אל ה' - העליון - בתחינה ובקשה, בעוד שתי הבנות מספרות להוריהן את שאירע איתן, ומבקשות מאחת מהן להביא את משה; כדי להודות לו על פעולתו, אז ביקשתי ממנו ללכת עמה, והיא הת

ביישה מאוד. השיח' הודה לו על טוב ליבו לשתי בנותיו, ואחת מהן הציעה לשכור את מוסא - עליו השלום -; לצורך השקיה הציע השיח' למשה לשאת לאחת משתי בנותיו בתמורה לעבודה בהשקיה במשך שמונה שנים. אמר הקב"ה: (כמו שהקב"ה חייב מים מצא אומה של אנשים מושקה ומצאה חוץ מהן שתי נשים תדהודן אמרה מה חבקמא אומרים משקים עד אלרעא ואבינו זקן * מרגיש אליהן ואז לקח. לצל אמר, אני ה' נגלה למיטב עני * פתאום הליכה אחת אמר בביישנות שאבי מזמין אותך לגמול לך שכר על מה שגית לנו כשבא אליו וחתך לו סיפורים, אמר. הפחד לא נמלט מהאנשים העווליים * אחד מהם אמר, הו אבא שלי שכר את הטובים שבחזקים שכר המזכיר * אמר אני רוצה לאונקג לאחת משתי הבנות האלה שטוג'רני שמונה טיעונים של מעשר האפוק זה ומה אני רוצה שיהיה לי הכי קשה תמצא אותי ברוך ה' מהצדיקים * אמר שביני ליני ביליתי כל תקופה שאין למה שאנו אומרים, סוכן שליחות משה תפקידו לספירה, אז שמע קול קורא אליו כשהגיע p, ותוקפנות נגד אלוהים למקום הגיהנום, ואלוהים - כבודו - מדבר אליו; כשאמר לו שהוא ריבונו של עולם, ושבחר בו; כדי ליידע אנשים,

קרא להם לאחד את אלוהים, ותגיד להם שיום התחייה יקרה בהכרח; כדי שכל משרת יקבל שכר על מה שעשה בחייו, אז שאל אותו אדוני - האדיר והנשגב - על המקל שהוא אוחז בו - והוא בקי בו ביותר - כך הוא - עליו השלום. - השיב שהוא סומך על זה לרעיית צאן, ועוד עניינים. לנחש המבקש בצו והערכה מאת הקב"ה, אז משה נבהל, אבל הקב"ה הרגיע אותו ואמר לו שיחזיר אותו למה שהיה אז. הקב"ה ציווה עליו להכניס את ידו לכיס, אז נכנס אליו, וכשיצא לבן זוהר, החזיר אותו למצחו, והוא חזר למחלקה הראשונה. ואלוהים - כבודו. הוא והכל יכול - עשו כמה ניסים לתמיכה במסר של משה נביאו - עליו השלום - ואז הורו לו ללכת אל פרעה כדי להעביר, וקראו לו לאחד את עבודת ה' לבדו, ולמלא אחר פקודותיו. בכך ששלח עמו את אהרן אחיו, כך נענה לו - כבודו - וכך היה משה שליח ה' ומסר את פקודותיו לפרעה ולאנשיו; אמר הקב"ה: (והימינו משה, * היא אמרה אסאי אוטוקו ואוהיש על ידי הכתר כבשים מטרות אחרות * זרוק זה אמר: הו משה * וולקהה אם אתה חי מחפש * אמר, קח אותה אל תפחד סנאידהא קודם להואדמ ידך לבולטת שלך לבלוט לא רע עוד פסוק * להראות לך בגדול הסימנים שלנו * לך אל פרעה, הוא הכריע * אמר אדוני תסביר לי חזי * שימח אותי סדרי * נתח וקשרים לשוני * אבגהואה תגיד * ותעשה אותי לשר

ממשפחתי * אהרן אחי * אקשה את עזרי שלו * ואשתתף בפקודה שלי) העימות של משה עם פרעה משה הגיע לארץ ממצרים, פגש את אהרן אחיו, ופנה אל ארמון פרעה, אשר אישר להם להיכנס, ומשה החל לקרוא לו לאחד את אלוהים, להיכנע לו לבדו, להפסיק לדכא את בני ישראל ולשלוח בני ישראל היו איתם. , אז פרעה סירב לך, וזלזל בדברי משה - עליו השלום - וזלזל בו, והזכיר לו את גידולו ודאגתו לו, וכי השיב זאת בהריגת הקופט, אז השיב לו משה רבנו. שזה לא היה בכוונה, והבהיר לו שהוא שליח ה' אליו, עם אהרן אחיו, שאל אותם על אדונם. ענו לו שהוא אלוהים, בעל המלכות ויוצר הכל, ולכן פרעה זלזל בתשובתם, וזלזל במה שאמרו, ופנה אל עמו; משהכחיש את דברי משה, והאשים אותו בטירוף, השיב לו שה' הוא בוראם, בורא אבותיהם

, והראה להם את הניסים שה' תמך בו; כדי להעיד על כנותו, נדהם פרעה ממה שראה, וביקש לדעתו ועצת עמו, אז אמרו לו שמשה ואהרן הם מכשפים שרוצים לתפוס את רכושו ולהרחיקו מארצו. והם הורו לו לאסוף מכשפים ולבטל את קסמם של ניסי משה, ושאל אותם מה הם יכולים לעשות; לבטל את מה שהביא משה, אז אמרו לו שינצחו אותו בקסמם, וביקשו ממנו את השכר, ולכן הבטיח להם שיהיו קרובים אליו, ויזכו לשכר. מכיוון שהם ידעו שמה שהיה ממשא אינו קסם, ורק נביא עושה זאת, אז פרעה כעס עליהם מאוד, וטען שמשה - עליו השלום - הוא זה שלימד אותם קסם, ושהם חסידים. מזה,

אז הוא ציווה על צליב קוסמים, ופרעה המשיך להכחיש את מה שהביא משה - עליו השלום, ולכן ציווה על שרו המן לבנות לו ארמון גבוה וגבוה; הוא היה מביא אותו אל שערי שמים, ויראה את אלוהי משה. והוא אימץ את האסלאם עם משה ואהרן בני ישראל, אז ציווה אותם ה' אלקי לגור בבתים במצרים, ציווה אותו להמריץ את המאמינים עמו, ולבשר להם מה מצפה להם באושר בעולם הבא, אז הרגו פרעה את נביא האלוהים, משה; בטענה לחשוש עבורם שמא יגרש אותם מדתם, ויפיץ שחיתות בארץ, אלא שמאמין ממשפחת פרעה שהסתיר את אמונתו גינה את זה, ואמר שמשה בא עם ראייה ברורה מאת אדוני; זה היה ססיבם הרשע האמיתי, אף על פי ששקרן נראה אלוהים שקר, ולא יזיק להם, אמר הקב"ה: (איש מאמין מפרעה הסתר את אמונתו שהאדון אוטגטלון א

יש אומר שאלוהים בא אליך עם הוכחות ברורות ממך. אדוני, וכי כמו שקרן, הוא שיקר ואם אתה אמת, חלק מן המבטיח לך יציק לך. באמת, אלוהים אינו מנחה את מי שהוא בזבזני, שקרן ושקרןמשה - שלום יהיה עליו - חזר בו [פרעה עליו השלום]. - עליו השלום - מעמו להיות סבלני, ולהיאחז בחבל ה'; הוא מסוגל להשמיד את פרעה ואת עמו, אך פרעה חרג מהגבולות בדיכוי ובעריצות. ויִתְפַּלְלוּ מִשָּׁה וְאַהֲרֹן אֶת-פְּרַעַה וְאֶת-עֹזְרֵיהֶם, לְבַזְזוּ אֶת-כַּסְפָּם וַיֹּאמְרוּ אֶת לָבָם; הֵם לֹא מֵאֲמִינִים עַד שֶׁהֵם רוֹאִים אֶת הַיִּסּוּרִים הַכּוֹאֲבִים, אֲזַי עֵנָה הַקֶּבֶ"ה לְתַפְּלוּתֵיהֶם, אֲלֵא שִׁפְרָעָה הַגְּבִיר אֶת הַתַּעֲקֻשׁוֹתָיו עַל עוֹל וְיִהִירוֹת לֵלֵא זְכוֹת, אֲזַי הַקֶּבֶ"ה קִילֵל אֹתָם בְּעִיכּוֹב הַגֶּשֶׁם וּבְחֹסֵר יְבוּלִים, וְהֵם רַק גָּבְרוּ בַיְהִירוֹת. וְדַחִיית בְּשׁוֹרֵת הָאֲמֵת; אֲזַי הַקֶּבֶ"ה - הַעֲלִינָה - שֶׁלַח עֲלֵיהֶם אֶת הַמְּבּוּל, הָאֲרֵבָה, הַכִּינִים, הַצַּפְרָדַעִים וְהַדָּם, וְסִימְנֵי הַיִּסּוּרִים יִבּוֹאוּ אֵלֵיהֶם בְּרִצְפוֹת.

יציאת משה ובני ישראל ממצרים ציווה ה' הכל יכול. משה - עליו השלום - לצאת ממצרים בלילה עם המאמינים במסרו, אז נודע הדבר לפרעה, והתרגז מאוד, והצטרף אליו עם צבאו מכל מקום; כדי למנוע מהם להימלט ממצרים, הם השיגו את משה ואת אלה אתו, והגיעו לים, אז בני משה נבהלו; כי הם אינם מסוגלים להביס את פרעה ותומכיו, ואינם יכולים להימלט דרך הים, אך משה - עליו השלום - הרגיע אותם; וזה בגלל שה' איתם, והוא לא יעזוב אותם אירוע בקע הים וטביעת פרעה, נתן אלוהים השראה למשה להכות

עם מקל ים; אז נבקע הים והתבקע, עד שנראתה ארץ מוקפת מים מימין ומשמאל, ואז ציווה לעזוב את הים כמות שהוא, וללכת עם עמו, והלכו לדרכם, ומשפחתו. פרעה היה מאחוריהם, כמעט תפס אותם, אז פרעה היה יהיר והלך מאחוריהם; בהמעט במה שמצפה לו, הטביע הקב"ה אותו ואת כל אלו, ולא השאיר אף אחד מהם, והציל את משה ואת עמו. משה הלך לקראת אדוניו ומינה את אהרון לרשת את משה - עליו השלום - ואת עמו. חצו את הים, והמשיכו בדרכם עד שהגיעו לעם שלוקח

אלילים לאלוהיו, אנשי משה ביקשו ממנו לקחת אליים כמוהם, אז ענה משה עליו השלום כי ה' הוא אלוהיהם, והציל אותם מדיכוי, אחר כך הלך לקראת אדוניו, ועשה את אהרון אחיו ליורשו בעמ אהרון הפך למנהיג העם לאחר שביקש ממנו משה, נהג ללמד אנשים טובות וטובות. להרתיע אותם מלעשות רע. אשר למשה - עליו השלום - כשהלך לקראת אדוניו, דיבר אליו הקב"ה - עליון מאחורי צעיף, אז ביקש ממנו משה - כבודו - לראותו. , אז אמר לו אדוני שהאדם לא יכול לשאת זאת; וכי

יתגלה אל ההר, ואם ישאר במקומו, אז יראה אותו. אז התגלה ה' אל ההר שממנו לא נשאר דבר, ומצבו נעשה כעפר, אז משה - השלום עליו - התעלף מאימת מה שקרה. משה עליו השלום ביקש את סליחתו של הקב"ה. - לאחר שהבין מה עלה בגורלו, הודיע לו הקב"ה - העליון כי הוא מעדיף אותו על פני ה'. שני עולמות; בבחירתו להיות נביא, ודיבר אליו ללא עזרת מלאכים, ציווה עליו לקחת את הלוחות, להוט לפעול על פי הנגלה בהם, לא לחרוג מהגבולות שנקבעו, וללמד את שלו. אָנְשִׁים; על ידי מעקב אחר הפסיקות והפרטים הכלולים בה, והודיה לה' - הקב"ה - על שגילה את האמת, הדריך אותם אליה, והיה להוט לייחד את הכוונה לעבוד למען ה' לבדו, ולהזהיר אותו שלא להתכחש לספרו. ואז משה רבנו. הלך אל עמו; הוא מלמד אותם, ומראה להם את התורה; אמר הקב"ה: (וכאשר יבוא משה אל

מקטנה ודבר אדוניו, אמר ה', הראה לי הבט בך אמר לא יראה אותי אלא הבט אל ההר, המקום הישוב יראה אותי כאשר הראה את אדוניו. ההר גורם לדאקה ליפול משה התחשמל כשהתעורר, אמר תהילה תחליטו לכם ואני המאמינים הראשונים *אמר, מוסא: בחרתי בך על פני העם במסרים שלי ובדברי, אז קח את מה שנתתי לך ותהיה מהתודה). ביניהם נקרא השומרני, והוא עשה להם עגל של קישוטים, וטען שהוא האל שלהם, ושצריכים לעבוד אותו, אז התפתו האנשים, ועבדו לו במקום. של הקב"ה. שני העולמות לא נענו לו, אלא התגברה דבקותם בעבודת העגל, וכאשר חזר משה עליו השלום למה שהבטיח להם, ומצא אותם במצבם, נזף בו. אח אהרון - עליו השלום - אז אמר לו שהחלישו אותו וכמעט הרגו אותו. הוא לא הצליח להרתיע אותם, אז הלך משה אל השומרני, ושאל אותו על פעולתו, ותשובתו הייתה שהוא בעל תבונה מה שאין לבני ישראל, אז זה היה רק ממש - השלום עליו - ששרף את העגל, פוצץ את אפרו, ואמר לו

שיש לו עונש בעולם הזה, ובעולם הבא, אמר הקב"ה: (אמר לך לך, החיים שאומר אין דעה קדומה ושלא תעשה). תאריך ובא מאחור לראות את אלוהים, שהוא בים מפוצץ לא אין אל מלבד אלוהים לבדו עמו של משה והשלכת הלוחות. היה כעסו של משה - עליו השלום - מעמו; מכיוון שלקחו את העגל לאלוהות שלהם - כפי שהוזכר קודם - הוא לא יכול היה לשלוט בעצמו, והוא זרק את הלוחות שכללו את הוראות אלוהים ואת חקיקתו; בכעס ובצער על עמו, ולמרות שלא התכוון לעשות כן, והשלכתו לא גרמה לו כל נזק, משה - עליו השלום - קרא ישירות לאדוני - כבודו - לסלוח לו ו אחיו, וביקש ממנו רחמים משה והפרה הצהובה נהרגו, בקרב בני ישראל יש עשיר שלא ילד דרך קרוב משפחה; במטרה להשיג את הירושה, אז

בא הרוצח אל משה - עליו השלום - להודיע לו על מות קרובו, ולבקש ממנו לסייע לו בזיהוי הרוצח; לדרוש ממנו, ומשה עליו השלום לא ידע דבר; אז הוא אסף את העם ושאל אותם על העניין, אך איש מהם לא ידע דבר, ולכן גילה לו הקב"ה להורות לעם לשחוט פרה; כדי לגלות את הרוצח, האנשים הופתעו, ושאלו רבות על תיאורו, ולכן הבהיר להם אלוהים - העליון - כי מדובר בפרה, לא גדולה, זקנה ולא קטנה, אלא בגיל בינוני, עם צבע צהוב ברור, שלא שימש לעבודה באדמה או להשקיה, והוא נקי מפגמים, לא בגופו. צבע אחר, אז מצאו אותו לאחר צרה ארוכה, ואם היו נשמעים לציווי השחיטה. פרה, שתספיק להם, אלא שבאמצעות הלחץ שלהם על עצמם, אלוהים עשה אותם קשוחים יותר, ואז הם שחטו אותה, והכו את המת בעצמותו בפקודת אלוהים, כך הם עשו, והמת סיפר להם על הרוצח שלו. ; הוא היה קרובו, והוא נלקח ונהרג; לעבודה רעה. [יט] אמר הקב"ה בדברי הנ"ל: (אמר משה לעמו כי הקב"ה מצווה אותך להקריב פרה אמר אוטקזנא בצחוק, אני מחפש מקלט בה', אמרה בור * הם קוראים לנו. אדונך מראה לנו מה שהוא אומר זה פרה לא וורד ולא הבכור ואנן בין זה, תעשה מה שאתה מצווה * הם קוראים לנו אדונך מראה לנו איזה צבע הוא אומר שזה פרה צהובה צבע בהיר נעלם צופים * הם קוראים לנו אדונך מראה לנו מה הדמיון של הפרה אלינו ואני, ברוך השם, להנחות בצדק * אמר הוא אומר שזו פרה שלא תושפל

עם מקל ים; אז נבקע הים והתבקע, עד שנראתה ארץ מוקפת מים מימין ומשמאל, ואז ציווה לעזוב את הים כמות שהוא, וללכת עם עמו, והלכו לדרכם, ומשפחתו. פרעה היה מאחוריהם, כמעט תפס אותם, אז פרעה היה יהיר והלך מאחוריהם; בהמעט במה שמצפה לו, הטביע הקב"ה אותו ואת כל אלו, ולא השאיר אף אחד מהם, והציל את משה ואת עמו. משה הלך לקראת אדוניו ומינה את אהרון לרשת את משה - עליו השלום - ואת עמו. חצו את הים, והמשיכו בדרכם עד שהגיעו לעם שלוקח אלילים לאלוהיו, אנשי משה ביקשו ממנו לקחת אלילים כמוהם, אז ענה משה עליו השלום כי ה' הוא אלוהיהם, והציל אותם מדיכוי, אחר כך הלך לקראת אדוניו, ועשה את אהרון אחיו ליורשו בעמו [12] אהרון הפך למנהיג העם לאחר שביקש ממנו משה, נהג ללמד אנשים טובות וטובות. להרתיע אותם מלעשות רע. אשר למשה - עליו השלום - כשהלך לקראת אדוניו, דיבר אליו הקב"ה - עליון מאחורי צעיף, אז ביקש ממנו משה - כבודו - לראותו. , אז אמר לו אדוניו שהאדם לא יכול לשאת זאת; וכי יתגלה אל ההר, ואם ישאר במקומו, אז יראה אותו. אז התגלה ה' אל ההר שממנו לא נשאר דבר, ומצבו נעשה כעפר, אז משה - השלום עליו - התעלף מאימת מה שקרה.

משה עליו השלום ביקש את סליחתו של הקב"ה. - לאחר שהבין מה עלה בגורלו, הודיע לו הקב"ה - העליון כי הוא מעדיף אותו על פני ה'. שני עולמות; בבחירתו להיות נביא, ודיבר אליו ללא עזרת מלאכים, ציווה עליו לקחת את הלוחות, להוט לפעול על פי הנגלה בהם, לא לחרוג מהגבולות שנקבעו, וללמד את שלו. אָנְשִׁים; על ידי מעקב אחר הפסיקות והפרטים הכלולים בה, והודיה לה' - הקב"ה - על שגילה את האמת, הדריך אותם אליה, והיה להוט לייחד את הכוונה לעבוד למען ה' לבדו, ולהזהיר אותו שלא להתכחש לספרו. ואז משה רבנו. הלך אל עמו; הוא מלמד אותם, ומראה להם את התורה; אמר הקב"ה: (וכאשר יבוא משה אל מקטנה ודבר אדוניו, אמר ה', הראה לי הבט בך אמר לא יראה אותי אלא הבט אל ההר, המקום הישוב יראה אותי כאשר הראה את אדוניו. ההר גורם לדאקה ליפול משה התחשמל כשהתעורר, אמר תהילה תחליטו לכם ואני המאמינים הראשונים *אמר, מוסא: בחרתי בך על פני העם במסרים שלי ובדברי, אז קח את מה שנתתי לך ותהיה מהתודה). ביניהם נקרא השומרונים, והוא עשה להם עגל של קישוטים, וטען שהוא האל שלהם, ושצריכים לעבוד אותו, אז התפתו האנשים, ועבדו לו במקום. של הקב"ה. שני העולמות לא נענו לו, אלא התגברו דבקותם בעבודת העגל, וכאשר חזר משה עליו השלום למה שהבטיח להם, ומצא אותם במצבם, נזף בו. אח אהרן - עליו השלום - אז אמר לו שהחלישו א

ותו וכמעט הרגו אותו. הוא לא הצליח להרתיע אותם אז הלך משה אל השומרונים, ושאל אותו על פעולתו, ותשובתו הייתה שהוא בעל תובנה מה שאין לבני ישראל, אז זה היה רק ממשה - השלום עליו - ששרף את העגל, פוצץ את אפרו, ואמר לו שיש לו עונש בעולם הזה, ובעולם הבא, אמר הקב"ה: (אמר לך לך, החיים שאומר אין דעה קדומה בים מפוצץ לא אין אל מלבד -ושלא תעשה). תאריך ובא מאחור לראות את אלוהים, שהוא נשאר קשור עמוקות ל אלוהים לבדו. זעמו של משה והשלכת הלוחות. היה כעסו של משה - עליו השלום - מעמו; מכיוון שלקחו את העגל לאלוהות שלהם - כפי שהוזכר קודם - הוא לא יכול היה לשלוט בעצמו, והוא זרק את הלוחות שכללו את הוראות אלוהים ואת חקיקתו; בכעס ובצער על עמו, ולמרות שלא התכוון לעשות כן, והשלכתו לא גרמה לו כל נזק, משה -

עליו השלום - קרא ישירות לאדונו - כבודו - לסלוח לו ו אחיו, וביקש ממנו רחמים משה והפרה הצהובה נהרגו, בקרב בני ישראל יש עשיר שלא ילד דרך קרוב משפחה; במטרה להשיג את הירושה, אז בא הרוצח אל משה - עליו השלום - להודיע לו על מות קרובו, ולבקש ממנו לסייע לו בזיהוי הרוצח; לדרוש ממנו, ומשה עליו השלום לא ידע דבר; אז הוא אסף את העם ושאל אותם על העניין, אך איש מהם לא ידע דבר, ולכן גילה לו הקב"ה להורות לעם לשחוט פרה; כדי לגלות את הרוצח, האנשים הופתעו, ושאלו רבות על תיאורו, ולכן הבהיר להם אלוהים - העליון - כי מדובר בפרה, לא גדולה, זקנה ולא קטנה, אלא בגיל בינוני, עם צבע צהוב ברור, שלא שימש לעבודה באדמה או להשקיה, והוא נקי מפגמים, לא בגופו. צבע אחר, אז מצאו אותו לאחר צרה ארוכה, ואם היו נשמעים לציווי השחיטה. פרה, שתספיק להם, אלא שבאמצעות הלחץ שלהם על עצמם, אלוהים עשה אותם קשוחים יותר, ואז הם שחטו אותה, והכו את המת בעצמותו בפקודת אלוהים, כך הם עשו, והמת סיפר להם על הרוצח שלו. ; הוא היה קרובו, והוא נלקח ונהרג; לעבודה

רעאמר הקב"ה בדברי הנ"לאמר משה לעמו כי הקב"ה מצווה אותך להקריב פרה אמר אוטקזנא בצחוק, אני מחפש מקלט בה', אמרה בורהם קוראים לנו. אדונך מראה לנו מה שהוא אומר זה פרה לא וורד ולא הבכור ואן בין זה, תעשה מה שאתה מצווההם קוראים לנו אדונך מראה לנו איזה צבע הוא אומר שזה פרה צהובה צבע בהיר נעלם צופים * הם קוראים לנו אדונך מראה לנו מה הדמיון של הפרה אלינו ואני, ברוך השם, להנחות בצדק * אמר . . הוא אומר שזו פרה שלא תושפל

משה, אז זיכה אותו הקב"ה במה שאמרו, והוא נודע לה' ובחר בו ה' העליון מבין השליחים; על ידי דיבור אליו; אמר הקב"ה: (וידבר הקב"ה אל משה תקלמהאמר: (ונדנה מצד ימין הבמה וקרבנה נגיהוכן אמר: (השליחים ההם העדיפו מקצתם מקצתם). דיברו אל ה' והעלו כמה דרגותמשה עליו השלום היה בעל הרבה חכמה ודעת; הוא - הקב"ה והמלכות - אמר: (וכשהגיע לבגרותו והגיע לבגרות, נתנו לו חכמה ודעת, וכך אנו גומלים לעושי הטוב), ומסר לו מסר, עם הכל. הכנות שלו; אמר הקב"ה: (וכתב לו בלוחות של כל התמרה ופירט הכל ירך בחזקה וצווה על עמך לקחת בוהסנחא אראה נואפים לבית

וכן אמר: (אז משה בדיוק הספר שעליו הכי טוב ומפורט הכל והדרכה ורחמים שיפגשו את אדונם הוא מאמיניםכפי שאלוהים - העליון - העלה את מעמדם של עם משה, בחר בהם, העדיף אותם על פני מי שלא צודקים כלפיהם, והעניק להם כבוד ויוקרה; אמר הקב"ה: (אנו רוצים להירדם על המדוכאים בארץ ולעשותם מנהיגים ולעשותם לירושלים * ולהקים אותם בארץ ולראות את פרעה ואת המן וצבאותיהם מה שהם מזהירים), [וה' חפץ בו עבד תקף אפטמון, ואשתו אחת מבנותיו; אמר הקב"ה: (כשבא אליו וחתך לו סיפורים, אמר, לא נמלט הפחד מהעם העוול

אמר: (אמר אני רוצה לאונק"ג אחת משתי הבנות ותמך בבניה אלוהי משה בניסים, לרבות: מכשפות ביטול "הקסם; הוא - העליון - אמר: (וגילינו למשה: "זרוק את מטרהך